

[Pia Kjærsgaard]

get fremme i dagspressen med, at familiesammenføringsreglerne skulle strammes op. Det hørte vi utrolig lidt til i ministerens besvarelse.

Vi synes, at familiesammenføringsreglerne er groteske set ud fra et dansk synspunkt. Men der sker ikke rigtig noget, og det er det, vi er så, jeg vil godt bruge ordet »anklagende« over for fra Fremskridtspartiets side.

Jeg vil gerne gå tilbage til den 16. juni 1990, hvor justitsministeren skrev i Jyllands-Posten, at han mente, at tiden var inde til at overveje vor egen udlændingelov. Disse overvejelser ser ud til at trække ud, og imens ministeren overvejer, fortsætter flygtningeproblemerne.

Så er der et nyt begreb, som ministeren også omtalte; det er flygtninge fra Østeuropa, som er blevet døbt fattigdomsflygtninge, i hvert fald i almindelig omtale, og som også vil være som en tikkende bombe under os. Det vil hovedsagelig være folk fra Østlandene, der vil søge hertil, uden at vi er rustede til at afvise dem. Og vi må erkende, at i Norden, i Danmark er det for det første nemt at komme ind, og for det andet kan vi tilbyde nogle forhold, som man langtfra er vant til hjemmefra. Det er selvfølgelig ikke nok, at der er et eller andet beredskab klar til at tage imod flygtningene fra Øst. Det, vi skal have, er en ordentlig lovgivning, der kan bruges til at afvise dem.

Vore familiesammenføringsregler misbruges for fuld kraft til at sluse befolkninger fra EF's fattige naboer ind til os. Mange af dem må jo nærmest falde i svime over et så generøst land, hvor bare vore såkaldte børnechecks lyder på et beløb, der er flere gange større end det, en voksen arbejder kan tjene f.eks. i Tyrkiet.

I kølvandet på flygtningene og familiesammenføringerne følger der andre problemer, og igen er det den danske befolkning, der bliver sorteper. Det er det, Fremskridtspartiet – og vi vil stadig væk vove at påstå også et flertal i den danske befolkning – ønsker ændret.

En aktuel sag er tamilsagen, som mere ligner personfølgelse af en dansk politiker end en sag om nogle tamiler, der ønskede at benytte den skøre familiesammenføringslov. I forbindelse med den aktuelle sag har ikke mindst tv misbrugt billeder af sammenføringer, som gang på gang vises, når man omtaler tamilsagen. Det er rørende, det er manipulation, og det er plat.

Men tilbage til de problemer, der er nedfældet i reglerne i vor egen elendige udlændinge-

lov. Vi har ikke noget ordentligt statistisk materiale at diskutere ud fra, men må gøre det ud fra de tal, vi har til rådighed, og de er ikke for lyse. Det betyder, at det mere korrekte materiale, som man ikke har ønsket fra politikernes side, før Fremskridtspartiet lagde pres på økonomiministeren, vil vise helt anderledes størrelser. I sig selv er det fantastisk, at en regering ikke har vist større interesse for at få korrekte tal frem.

Vi kan lægge nogle tal frem, som viser, hvad det er, der er ved at ske. I 1990 kunne vi konstatere, at det samlede antal udenlandske statsborgere i Danmark nu udgør 3,1 pct. af den danske befolkning. Det lyder umiddelbart ikke af så meget, men vi må alligevel erkende, at antallet blev forøget med knap 10.000 personer. Vi ved desværre fortsat ikke ret meget om antallet af personer, der kommer legalt hertil via familiesammenføringer, men det kan nemt have været 10.000 sidste år, for desværre er Danmark jo et populært sted at søge hen. Vi er så flinke, og man har en meget større chance for at opnå flygtningestatus her end i andre lande. Det, der er en af vore mærkværdigheder, er de såkaldte de facto-flygtninge eller folk, der bliver indsluset efter specielle danske særregler. Det mener vi klart bør ændres i forbindelse med de kommende stramninger af udlændingeloven, så denne regel fjernes, således at i det mindste kun FN-flygtninge bliver berettigede til at opnå flygtningestatus i Danmark.

Vi skal være opmærksomme på, at vi ikke blot skal lukke af i vor udlændingelov, men at en stramning også vil få betydning andre steder i den hverdag, vi slås for at bevare. Vi ser, hvordan vore skoler flere steder skifter karakter, så vore børn bliver i mindretal og fremmede børn dominerer. Vi oplever skoler, der nedlægges og i stedet bliver til kulturelle centre for de fremmede. Den groveste oplevelse er udlejningen af en god dansk grund for 1.000 kr. om året til en gruppe, der vil lave et islamisk center på Amager med en moské, og hvad der ellers hører til, en fadæse begået af de danske politikere, der ikke har tænkt på danske borgere, og som borgerne i tusindvis protesterer imod daglig.

Jeg vil også minde om, hvilke udsigter det danske samfund har, hvis der ikke sker en snarlig stramning af flygtningeloven. Ishøj har via en rapport i efteråret kunnet konstatere, at 145 mandlige indvandrere har været årsag til en befolkningsforøgelse på 1.824 personer i løbet af